

משק כנפי הפרפר

לזכר חייו הבלתי גמורים של נדב שנל

בגיל 44 הלכת נדב לעולמך.

לא בשיבה טובה הלכת, ולא כמי שהגיע לפיסגת ההר, אלא בדמי ימך ובבת אחת.

תורת הכיאוס מתחילה תמיד במשק כנפי הפרפר. וגם אתה תיזכר תמיד בגלל משק כנפי הפרפר שלך. היה עצוב לי איתך בזמן האחרון ועכשיו עוד יותר עצוב לי בלעדיך.

הלכת במשעול הקשה והבלתי סולח של החיים, ועשית זאת כשאתה מצליח להגן על עצמך מפניו של העולם באמצעות חיוך הטוב והביישני ועיניך הרכות והחמות הנשקפות תמיד חסרות הגנה מבעד לברק משקפיך.

תמיד הייתה בינינו חלוקת התפקידים ברורה. אני הייתי אבא של נמרוד ואתה היית המאמן שלו. ועכשיו מכאן, מן המקום העצוב הזה, קשה לי כל כך לסמן עכשיו את הקו שמפריד או מחבר בין המקום שבו נגמרה השפעתך לבין המקום שבו מתחיל חותמי שלי.

היום, כאשר אני עדיין הלום צער ויגון על לכתך מאיתנו באופן כה פתאומי, אני מרגיש חובה לומר שאחרי הכל ומעל לכל חשבון שיערך בינינו אי פעם, אם בכלל, היית אדם. ומעבר לכל מה שארע ומעל ואולי אפילו מתחת לכל מה שיאמרו עליך ועוד לא נאמר, היית אדם שאהבתי. אני יודע יותר מכל שעכשיו אני בעיקר כבר מתגעגע אליך ושכבר אתה חסר לי כל כך.

אני יודע שאומרים שהזמן שמרפא הכל ירפא ברבות הימים גם את אובדןך, ואני מתקומם עכשיו בכל מאודי על העובדה המרה הזאת.

הלכת בבת אחת, וכל שהותרת אחריך הוא משק כנפי פרפר מרהיב פרפר העוזב את עולמנו בתנופה גדולה ומותיר אחריו קו בלתי אפשרי שיישאר חרוט במים לתמיד.

יהי זכרם הבלתי נגמר של חייך ברוך.

מתגעגע דודו פלמה